



دانشگاه گجرات
وزارت آموزش و پرورش
انرژی کار آموزش و پرورش استان خراسان
معاونت آموزش و پرورش شهرستان جابهار



رابطه بین کمال گرایی و فرسودگی تحصیلی با پیشرفت تحصیلی دانش آموزان مقطع ابتدایی

عنبر خاتون وحدانی^۱، عاطفه قناعتی^۲، صادق بلوچ^۳، یونس بلوچی^۴

۱- کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، اداره آموزش و پرورش، سیستان و بلوچستان، شهرستان چابهار

vahdaniemran@gmail.com

۲- کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، اداره آموزش و پرورش، سیستان و بلوچستان، شهرستان کنارک

Aghanaati@gmail.com

۳- کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، اداره آموزش و پرورش، سیستان و بلوچستان، شهرستان چابهار

Sadegh.baluch@yahoo.com

۴- کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، اداره آموزش و پرورش، سیستان و بلوچستان، شهرستان دشتیاری

Younes.balochi@yahoo.com

چکیده

پژوهش حاضر به منظور بررسی رابطه بین کمال گرایی و فرسودگی تحصیلی با پیشرفت تحصیلی دانش آموزان مقطع ابتدایی شهرستان چابهار انجام پذیرفت. روش پژوهش بصورت توصیفی و از نوع همبستگی بود. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانش آموزان پسر مقطع ابتدایی شهر چابهار به تعداد ۱۴۰۰ نفر بود و نمونه‌ی آماری به روش تصادفی طبقه ای با استفاده از جدول مورگان ۳۰۲ نفر برآورد شد و به منظور گردآوری داده‌ها در این پژوهش از سه پرسشنامه کمال گرایی، فرسودگی تحصیلی و پرسشنامه پیشرفت تحصیلی استفاده گردید که پایایی آنان به روش آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۸۵، ۰/۷۹ و ۰/۷۸ محاسبه شد. براساس نتایج این تحقیق ارتباط مثبت و معناداری بین متغیر کمال گرایی با پیشرفت تحصیلی دانش آموزان پسر مقطع ابتدایی شهر چابهار یافت نشد. همچنین براساس نتایج این تحقیق ارتباط مثبت و معناداری بین متغیر فرسودگی تحصیلی با پیشرفت تحصیلی دانش آموزان پسر مقطع ابتدایی شهر چابهار یافت شد.

واژگان کلیدی: کمال گرایی، فرسودگی تحصیلی، پیشرفت تحصیلی، مقطع ابتدایی

۱. مقدمه

یکی از مباحث کلیدی و مهم در آموزش و پرورش، بحث یادگیری می باشد که زمینه ساز پیشرفت تحصیلی است؛ این که یادگیری چیست؟ چگونه اتفاق می افتد؟ نقش عوامل محیطی و پیرامونی در این زمینه چیست؟ شرایط یادگیرنده چگونه باشد تا یادگیری با پایداری بیشتری صورت گیرد و بالاخره این که کدامیک از روش های یادگیری نسبت به دیگر روش های یادگیری موثرترند؛ اینها مواردی است که پژوهشگران و صاحب نظران مطالب بسیار متنوع و در برخی موارد مشابهی را مطرح نموده اند (تاجیک، ۱۳۸۳). آرزوی دیرینه هر جامعه ای پیشرفت و تعالی افراد آن جامعه و داشتن شهروندانی فرهیخته و اندیشمند است و بدیهی است هر پیشرفتی در زمینه های مختلف از جمله فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی، سیاسی مستلزم داشتن افرادی متفکر، خلاق و منتقد می باشد که بتوانند تصمیمات صحیح اتخاذ نمایند و برنامه ریزی صحیحی داشته باشند و این منوط به وجود نظام های آموزش و پرورش فعال و پویاست. پس به جرأت می توان گفت هر پیشرفتی از نظام کارآمد و صحیح آموزش و پرورش جوامع نشأت می گیرد. هدف نهایی تمام پژوهش های روان شناسی تربیتی به موضوع پیشرفت تحصیلی بر می گردد. پژوهش های اولیه، توانایی ذهنی همچون هوش و حافظه را عامل